

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 5. 2019, č. j. 39 A 7/2019 – 63,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 9. 6. 2019 domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 119169/2018, ze dne 13. 9. 2018; tímto usnesením krajský soud výrokem I. zamítl žádost stěžovatele o přerušení řízení, výrokem II. zamítl žádost o prodloužení lhůty k doložení majetkových poměrů, výrokem III. zamítl žádost o osvobození od soudních poplatků, výrokem IV. zamítl návrh na ustanovení advokáta a výrokem V. vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za žalobu. V kasační stížnosti požádal o přiznání osvobození od soudního poplatku a ustanovení advokáta.

[2] Usnesením ze dne 15. 7. 2019, č. j. 5 As 136/2019 – 5, Nejvyšší správní soud žádost stěžovatele zamítl. S odkazem na usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, Nejvyšší správní soud především konstatoval, že stěžovatel není povinen platit soudní poplatek za projednávanou kasační stížnost; není ani povinen být v tomto řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Stěžovatel však výslovně o přidělení advokáta požádal, Nejvyšší správní soud se proto zabýval tím, zda ustanovení zástupce stěžovateli z hledisek ochrany jeho práv je nezbytně nutné. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není, neboť předmětem řízení není žádná složitá právní otázka. Ze spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že výzvou ze dne 2. 5. 2019 krajský soud stěžovatele vyzval k doložení jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrů. Na výzvu reagoval stěžovatel dne 20. 5. 2019 obsáhlým 27stránkovým přípisem o 10 kapitolách, v němž avizoval v budoucnu dalších 19 kapitol, a žádostí o přerušení řízení a prodloužení lhůty ze zdravotních důvodů; ke svým osobním, majetkovým a výdělkovým poměrům relevantním pro rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků, neuvedl nic. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel je nepochybně schopen sám, byl-li schopen formulovat výše uvedené žádosti v návaznosti na výzvu soudu, jednoduše formulovat důvody, pro které má za to, že mu mělo být osvobození od soudních poplatků přiznáno, resp. pro které mu měl být ustanoven zástupce; tedy z jakého důvodu

má za to, že napadené usnesení je nezákonné. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost je ve smyslu § 104 odst. 1 písm. b) s. ř. s. do výroků napadeného usnesení krajského soudu I., II. a V. nepřijatelná, není třeba, aby stěžovatel v tomto směru cokoli zdůvodňoval.

[3] Uvedeným usnesením zdejšího soudu, které bylo stěžovateli doručeno dne 16. 7. 2019 vhozením do domovní schránky, byl stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které usnesení krajského soudu napadá.

[4] Stěžovatel doručil zdejšímu soudu dne 17. 8. a 18. 8. 2019 dvě související podání, uvádí, že je podává do všech řízení spisových značek adresovaného soudu, ve kterých je označen, poukazuje na to, že proces záboru domu s demolicí se táhne již 6 let, dále kritizuje obecně přístup soudů k celé věci, a dále uvádí řadu skutečností pro nyní posuzovanou kasační stížnost zcela neuchopitelných, nesouvisejících s napadeným usnesením krajského soudu; podání ze dne 18. 8. 2019 označuje jako zpětvzetí ve specifickém úzkém smyslu, není však z jeho obsahu zřejmé, co tím stěžovatel zamýšlí.

[5] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[6] V daném případě stěžovatel vady kasační stížnosti neodstranil, není proto pro neodstraněný nedostatek podmínky řízení možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a), § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[7] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 22. srpna 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu